

Grupp 7

FCI-nummer 57

FCI-standard på tyska publicerad 2000-09-13

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2000-04-06

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2001-12-06

UNGERSK VIZSLA, KORTHÅRIG

(Rasnamn i hemlandet: Rövidszörü Magyar Vizsla)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för UNGERSK VIZSLA, KORTHÅRIG

Ursprungsland/ hemland	Ungern
Användningsområde	Mångsidig jakthund och stående fågelhund.
FCI-klassifikation	Grupp 7, sektion 1. Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	<p>Den ungerska vizslans anfäder kom till rasens nuvarande hemland med kringvandrande ungerska nomadstammar. Rasen omnämns i skrifter och finns avbildad redan på 1300-talet. Från 1700-talet har den ungerska vizslans betydelse som jakthund ständigt ökat. Redan vid slutet av 1800-talet anordnades jaktprov för stående fågelhundar i Ungern, varvid bl a ungersk vizsla deltog med stor framgång. Vid denna tid hade sannolikt ännu andra stående fågelhundsraser betydelse för utvecklingen av den ungerska vizslan. Målinriktad rasavel i modern mening påbörjades 1920. År 1936 erkändes rasen av FCI. Ungersk vizsla är en mångsidig jakthund, som är användbar vid jakt såväl på fält som i skog och vatten. Rasen har ett mycket gott väderkorn och mycket bra stånd. Den är också en utmärkt apportör och påtagligt arbetsvillig även i vatten. Ungersk vizsla jagar i såväl svårtillgänglig terräng som under besvärliga väderleksförhållanden.</p>
Helhetsintryck	<p>Ungersk vizsla, korthårig, är en medelstor, elegant jakthund med ädelt utseende. Till färgen är den djupt gulröd. Rasens tämligen lätta, torra och seniga konstruktion ger intryck av harmonisk skönhet och styrka.</p>
Viktiga måttförhållanden	<p>Mankhöjden skall något understiga kroppslängden. Bröstkorgens djup skall något understiga halva mankhöjden. Nospartiets längd skall något understiga halva huvudets längd.</p>
Uppförande/karaktär	<p>Ungersk vizsla är en livlig, vänlig och lättdresserad ras med jämnt humör. Dess synnerligen goda vilja att hålla kontakt med sin förare under jakt är en grundläggande rasegenskap. Rasen är känslig för omild behandling och får varken vara aggressiv eller skygg. Inte önskvärda egenskaper hos en effektiv jakthund av denna ras är skotträdsla, viltskygghet, obenägenhet att stå för vilt eller apportera, liksom ovillighet att arbeta i vatten. På grund av sin problemfria karaktär och anpassningsförmåga kan man mycket väl ha den i lägenhet.</p>

Huvud	Huvudet skall vara torrt, ädelt och proportionerligt.
Skallparti	Skallpartiet skall vara måttligt brett och lätt välvt med antydd pannfåra. Nackknölen skall vara något markerad. Ögonbrynsbågarna skall vara måttligt framträdande.
Stop	Stopet skall vara måttligt markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara väl utvecklad och bred med så vida näsborrar som möjligt. Färgen skall vara mörk och i harmoni med pälsfärgen.
Nosparti	Nospartiet skall i profil sett vara rakt, inte spetsigt, med kraftiga käkar och väl utvecklad muskulatur. Nosryggen skall vara rak.
Läppar	Läppkanterna skall vara strama utan överhäng.
Käkar/tänder	Bettet skall vara ett fulltandat, regelbundet saxbett. Käkarna skall vara kraftiga.
Kinder	Kinderna skall vara kraftiga med väl utvecklad muskulatur.
Ögon	Ögonen skall vara aningen ovala och medelstora med väl åtliggande ögonkanter. Uttrycket är livligt och intelligent. Till färgen skall ögonen vara bruna, i harmoni med pälsfärgen. Så mörkt bruna ögon som möjligt föredras.
Öron	Öronen skall vara medelhögt ansatta något bakåt på skallen. De skall vara tunna, ligga an mot kinderna och vara avrundade i V-form. Längden skall vara ungefär tre fjärdedelar av huvudets längd.
Hals	Halsen skall vara medellång och harmoniera med helheten. Nacken skall vara mycket muskulös och lätt välvd. Halsskinnen skall vara tätt åtliggande.
Kropp	
Manke	Manken skall vara markerad och muskulös.
Rygg	Ryggen skall vara stark, väl musklad, stram och plan. Ryggkotorna skall täckas av muskulaturen.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort, brett, stramt, muskulöst och plant eller endast lätt välvt. Övergången från rygg till ländparti skall vara stram och kompakt.
Kors	Korset skall vara brett och tillräckligt långt, inte kort och brant. Det skall sluta lätt mot svansansättningen och ha väl utvecklad muskulatur.

Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup och bred med väl utvecklat, muskulöst och väl markerat, måttligt välvt förbröst. Bröstbenet skall nå så långt bakåt som möjligt. Bröstben och armbåge skall ligga på samma nivå. Revbenen skall vara måttligt välvda. De bakre revbenen skall vara långa.
Underlinje och buk	Underlinjen skall vara stram och svagt uppdragen i en elegant båge.
Svans	Svansen skall vara något lågt ansatt, kraftig vid roten och därefter avsmalnande. I länder utan kuperingsförbud kuperas svansen för jaktändamål med ca en fjärdedel av den naturliga längden. Den okuperade svansen skall nå till hasleden och bärs i stillastående rakt nedhängande eller lätt sabelformad. I rörelse bärs svansen vågrätt. Pälsen på svansen skall vara väl utvecklad och tät.
	<i>SVANSKUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE</i>
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Framifrån sett skall frambenen vara raka och parallellt ställda. Från sidan sett skall de vara lodrätt ställda och placerade väl in under kroppen. Benstommen skall vara god och muskulaturen väl utvecklad.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa, snedställda, och väl åtliggande mot kroppen. I rörelse skall de vara flexibla. Muskulaturen skall vara väl utvecklad och torr. Vinkeln mellan skulderblad och överarmsben skall vara god.
Överarm	Överarmsbenen skall vara långa och väl musklade.
Armbåge	Armbågarna skall sluta väl an mot kroppen utan att vara knipta. De skall varken vara utåt- eller inåtvridna. Vinkeln mellan överarmsben och underarmsben skall vara god.
Underarm	Underarmsbenen skall vara långa och raka med tillräcklig muskulatur. Benstommen skall vara stark men inte grov.
Handlov	Handlovarna skall vara torra och strama.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara korta och endast mycket lätt vinklade.
Framtassar	Framtassarna skall vara svagt ovala med väl slutna, tillräckligt välvda, starka tår och starka, bruna klor. Trampdynorna skall vara fasta och motståndskraftiga, till färgen skiffergrå. Såväl i stillastående som i rörelse skall tassarna placeras parallellt.

Bakställ

Helhet Bakifrån sedda skall bakbenen vara raka och parallella. Bakbenen skall vara väl vinklade. Benstommen skall vara stark.

Lår Lårbenen skall vara långa och muskulösa. Vinkeln mellan bäckenben och lårben skall vara god.

Knäled Vinkeln mellan lårben och underben skall vara god.

Underben Underbenen skall vara långa, muskulösa och seniga. De skall vara nästan lika långa som lårbenen. Vinkeln mellan underben och mellanfot skall vara god.

Has/hasled Haslederna skall vara kraftiga, torra och seniga, och tämligen lågt ansatta.

Mellanfot Mellanfötterna skall vara lodrätt ställda, korta och torra.

Baktassar Baktassarna skall vara svagt ovala med väl slutna, tillräckligt välvda, starka tår och starka, bruna klor. Trampdynorna skall vara fasta och motståndskraftiga, till färgen skiffergrå. Såväl i stillastående som i rörelse skall tassarna placeras parallellt.

Rörelser

Den typiska gångarten är ett spänstigt, lätt, elegant och långsträckt trav, med gott påskjut bak och god räckvidd i framsteget. Under sök på fält används en uthållig galopp. Ryggen skall förbli stram och överlinjen vågrät även i rörelse. Resningen skall vara god. Passgång är inte önskvärt.

Hud

Den väl pigmenterade huden skall vara tät åtliggande, utan rynkor.

Päls

Pälsstruktur Pälsen skall vara kort och tät. Vid beröring skall den kännas grov och hård. På huvud och öron skall pälsen vara tunnare, mjukare och kortare. På svansens undersida är pälsen något, dock inte påfallande, längre. Hela kroppen skall vara täckt med päls. Buken är dock lättare behårad. Underull skall inte finnas.

Färg Färgen varierar mellan olika nyanser av djupt gulrött ("semmelgelb"). Öronen kan vara något mörkare men i övrigt skall färgen vara enhetlig. Röda, brunaktiga eller avblekta färgnyanser är inte önskvärda. En liten vit fläck på bringan eller strupen (med mindre än 5 cm diameter) eller vita tecken på tårna betraktas inte som fel. Färgen på läppkanter och ögonkanter skall harmoniera med nostruffelns färg.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: 58-64 cm

Tik: 54-60 cm

Medelstorlek skall eftersträvas. Det är inte funktionellt med högre mankhöjder. Helhet och harmoni är betydligt viktigare än den i centimeter uppmätta storleken.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Tydliga avvikelser från rasstandard.
- Påtagligt bristande könsprägelse.
- Otypiskt huvud.
- Fläckig nostrifyffel.
- Hängande eller dreglande läppar.
- Överbett, underbett, korsbett och alla övergångsformer däremellan.
- Avsaknad av en eller flera incisiver och/eller hörntänder och/eller avsaknad av en eller flera P2-P4 och/eller M1-M2, avsaknad av fler än två P1; avsaknad av M3 beaktas inte. Tänder som inte syns räknas som tandbortfall.
- Övertaliga tänder som ej är placerade i tandraden.
- Harmynthet.
- Ljusgul ögonfärg. Mycket lösa ögonkanter. Ektropion, Entropion, Distichiasis.
- Påtagligt löst halsskinn.
- Sporrar på bakbenen.
- Påfallande felaktigt rörelsemönster.
- Otypisk päls.
- Mörkbrun eller ljusgul pälsfärg. Flerfärgad päls. Ej enhetlig färg. Vit fläck på bröstet som är större än 5 cm i diameter.
- Vita tassar.
- Pigmentbrist, såväl i huden som på ögonkanter och läppar.
- Hundar som över- respektive understiger den i standarden föreskrivna mankhöjden med mer än 2 cm

BORTTAGNING AV SPORRAR UTAN VETERINÄRMEDICINSKA SKÄL ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964